

Põhikohtuasja pooled

Apellant: British Airways Plc

Vastustaja: MF

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määruse (EÜ) nr 261/2004⁽¹⁾, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91, artikli 5 lõiget 3 tuleb tõlgendada nii, et tegutsev lennuettevõtja saab tugineda ka sellistele erakorralistele asjaoludele, mis ei leidnud aset reisija broneeritud lennul, vaid leidsid aset samal päeval sellele lennule – mitte vahetult – eelnenud lennul lennukiga, mis oli ette nähtud reisija broneeritud lennu tegemiseks lennukite rotatsiooni raames?
2. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määruse (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91, artikli 5 lõiget 3 tuleb tõlgendada nii, et „kõik vajalikud meetmed“, mille tegutsev lennuettevõtja peab olema võtnud, et erakorraliste asjaolude esinemise korral vabaneda määruse artikli 7 kohase hüvitise maksmise kohustusest, peavad olema suunatud üksnes „erakorraliste asjaolude“ vältimisele (konkreetsel juhul uue [hilisema] *Air-Traffic-Control-Slot*-aja määramine Euroopa Lennuliikluse Ohutuse Organisatsiooni EUROCONTROL poolt); või on peale selle nõutav, et tegutsev lennuettevõtja võtab vajalikud meetmed ka tühistamise või pikaajalise hilinemise enda vältimiseks?
3. Kas juhul, kui eeldada, et nõutav on võtta vajalikud meetmed pikaajalise hilinemise enda vältimiseks, tuleb Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määruse (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91, artikli 5 lõiget 3 tõlgendada nii, et määruse artikli 7 kohase hüvitise maksmise kohustusest vabanemiseks peab lennuettevõtja reisijate vedamise korral kahest (või enamast) lennust koosneval lennuühendusel võtma vajalikud meetmed vaid tema teostatava ja hilineda võiva lennu hilinemise vältimiseks; või peab ta lisaks sellele võtma vajalikud meetmed selleks, et vältida konkreetse reisija pikaajalist hilinemist lõppsihtkohta (hinnates näiteks võimalust reisijat mõnele muule lennule ümber broneerida)?

⁽¹⁾ ELT 2004, L 46, lk 1.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Cour d'appel de Paris (Prantsusmaa) 15. oktoobril 2018 – A versus Daniel B, UD, AFP, B, L

(Kohtuasi C-649/18)

(2019/C 4/20)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Cour d'appel de Paris

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: A

Vastustajad: Daniel B, UD, AFP, B, L

Eelotsuse küsimus

Euroopa Kohtult palutakse vastust küsimusele, kas Euroopa õigusnormid, sh eelkõige

- ELTL artikkel 34,
- Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. novembri 2001. aasta direktiivi (muudetud) 2001/83/EÜ inimtervishoiu kasutatavaid ravimeid käsitlevate ühenduse eeskirjade kohta ⁽¹⁾ artikli 85c sätted,
- Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2000. aasta direktiivi 2000/31/EÜ infoühiskonna teenuste teatavate õiguslike aspektide, eriti elektroonilise kaubanduse kohta siseturul ⁽²⁾, artiklis 3 ette nähtud siseturu klausel,

võimaldavad liidu liikmesriigil oma territooriumil kehtestada liidu teise liikmesriigi kodanikust proviisoritele erinormid, mis puudutavad:

- keeldu meelitada kliente toimingute ja vahenditega, mida peetakse kokkusobimatuks ametiväärikusega Prantsuse rahvatervise seadustiku (code de la santé publique) praeguse artikli R4235-22 kohaselt[;]
- keeldu ärgitada patsiente ravimite kuritarvitamisele Prantsuse rahvatervise seadustiku (code de la santé publique) praeguse artikli R4235-22 kohaselt[;]
- kohustust järgida ravimimüügi head tava, mis liikmesriigi ametiasutused on kindlaks määranud, nõudes lisaks terviseküsimustiku lisamist ravimite veebist tellimise protsessi ning keelates tasulise viitamisteenuse kasutamise Prantsuse sotsiaal- ja tervishoiuministri 28. novembri 2016. aasta määruse kohaselt?

⁽¹⁾ EÜT L 311, lk 67; ELT eriväljaanne 13/27, lk 69.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2000. aasta direktiiv 2000/31/EÜ infoühiskonna teenuste teatavate õiguslike aspektide, eriti elektroonilise kaubanduse kohta siseturul (direktiiv elektroonilise kaubanduse kohta) (EÜT L 178, lk 1; ELT eriväljaanne 13/25, lk 399).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Administratived sad Haskovo (Bulgaaria) 18. oktoobril 2018 – SZ versus Mitnitsa Burgas

(Kohtuasi C-652/18)

(2019/C 4/21)

Kohtumenetluse keel: bulgaaria

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Administratived sad Haskovo

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitaja: SZ

Vastustaja kassatsioonimenetluses: Mitnitsa Burgas

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. oktoobri 2005. aasta määruse (EÜ) nr 1889/2005 ⁽¹⁾ ühendusse sisse toodava või ühendusest välja viidava sularaha kontrollimise kohta artikli 9 lõiget 1 ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 49 lõiget 3 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus selline liikmesriigi õigusnorm nagu valuutaseaduse (Valuten Zakon) artikli 20 lõige 1, mis näeb määruse artiklis 3 sätestatud deklareerimiskohustuse rikkumise eest lisaks valuutaseaduse (Valuten Zakon) artikli 18 lõike 1 alusel määratavale 1 000 kuni 3 000 Bulgaaria leevi suurusele rahatrahvile kumulatiivselt ette deklareerimata jäetud sularaha täieliku konfiskeerimise, olenemata selle päritolust ja kasutuseesmärgist?

⁽¹⁾ ELT 2005, L 309, lk 9.